

[Poul Dam.]

kan vedtage noget sådant. Når vi har gennemført en almindelig filmstøttelov, som vi har, vil enhver form for censur være grundlovsstridig.

Dermed kunne jeg i og for sig slutte, men jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til sagen.

Fuldstændig frihed er jo ikke frihed over for domstolene. Domstolene har mulighed for at pådømme de færdige produkter, og det skal de naturligvis fortsat have. Men det kan ikke være meningen, at en minister på forhånd skal træffe afgørelse om, hvorvidt domstolene vil dømme det ene eller det andet, og det kan heller ikke være meningen, som ministeren antydede, at filminstitutts bestyrelse skulle kunne forelægge kammeradvokaten sagen til udtalelse om, hvorvidt man kan tænke sig, at produktet engang bliver i strid med dansk lovgivning.

Til spørgsmålet om Danmarks omdømme i udlandet vil jeg blot sige, at hvis vi i denne sal kan bestræbe os for, at vor lovgivning bliver sådan, at den ikke skader Danmarks omdømme i udlandet, har vi fuldt op at gøre. Men i øvrigt vil jeg sige, at det her drejer sig mere om, hvad vi selv kan være bekendt, end hvad et eller andet udlænd mener om os. Selve ideen med, at man kan forhindre eller forbyde eller genere et eller andet, fordi det skulle skade et lands omdømme i udlandet, kender vi fra en række diktaturlande. Det er en af de faste fraser i tyrkiske retssager imod pressen, at kritik af samfundet dømmes, fordi det skader Tyrkiets omdømme i udlandet. Jeg synes ikke, det er noget godt forbillede at arbejde med.

Så skal jeg desuden sige, at hele anledningen, den berømte Thorsenske film, som formodentlig aldrig bliver til noget, forekommer mig at være en fuldstændig misforståelse. Jeg har ikke læst noget manuskript, jeg har kun læst den pågældende konsulents udtalelser om filmen, men jeg tror, det ville være blevet en god film, som ikke kunne have generet nogen andre end dem, der ønsker, at alle andre meninger end deres egne skal fordømmes.

Fuglsang (DKP):

For at tage det rent principielle finder vi det ikke rigtigt at give den til enhver tid

siddende minister den myndighed, som her foreslås, og den betænkelighed kan vi med så meget desto bedre samvittighed udtrykke, som i hvert fald den nuværende minister heller ikke i særlig grad ønsker denne myndighed.

Med hensyn til de 3 foreslåede punkter virker de ikke særlig gennemtænkte. For det første punkt gælder det, at det må være noget svært netop for denne forsamling at gå imod, at der ikke må ydes støtte til ting, som handler imod dansk lovgivning. Det gælder for så vidt også det næste punkt, at man ikke så gerne må støtte film, som virker diskriminerende for grupper i befolkningen, for det er også i forvejen forbudt.

Med hensyn til denne så ofte og så meget omtalte Thorsenfilm vil jeg lige sige, at mit parti selvfølgelig ikke er tilhænger af nogen form for censur, men mit partis stilling til religionen er sådan set i almindelighed kendt. Jeg vil imidlertid gerne sige, at samtidig respekterer vi de mange mennesker i vores land, for hvem religionen er et afgørende livsindhold, og vi respekterer dem så meget, at vi faktisk ikke mener, at det kan være en statsopgave at støtte f. eks. en film, der så dybt krænker disse menneskers følelser, som det åbenbart vil være tilfældet her.

Så er der det tredje berømte punkt, at ministeren skal kunne gribe ind imod film, som virker nedbrydende på Danmarks omdømme i udlandet. Det er i høj grad et fortolkningsspørgsmål, hvad man forstår, eller rettere sagt, hvad hvem forstår ved Danmarks omdømme i udlandet. Tænk blot på de mange udlægninger af dette begreb, man er kommet til i vort eget radioråd angående diverse radioudsendelser.

Jeg vil lige til slut sige i anledning af det meget røre, der har været om Thorsenfilmen, at jeg giver ikke så forfærdelig meget for en hel del af den forargelse, der er hvirvlet op i denne sag, for faktisk virker meget af det farisæisk og hyklerisk på baggrund af, at det var en konservativ justitsminister i en borgerlig regering, som i sin tid viste det særlige frisind med hensyn til pornografien, som vi nok må betragte denne Thorsenfilm som et udtryk for. Det var en konservativ minister, som benyttede pornografien til at skabe et nyt profitgivende område på et helt nyt kommercielt felt, og dermed mener jeg, at en hel del af forargelsen er hyklerisk.